ΠΡΟΟΔΟΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟ

Αδύνατον ν' ἀποφύγουμε τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια

ΔΙΛΗΜΜΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΡΩΜΗ. Ἔχει διαπιστωθεῖ, σχεδὸν παντοῦ, ὅτι τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια στὸν κόσμο προξενοῦν τρόμο. Οἱ ἁπλοὶ ἄνθρωποι φοβοῦνται ὅτι, παρὰ τὰ μέτρα ἀσφαλείας ποὺ παίρνονται, γίνεται διαφυγὴ ραδιενεργείας καὶ ὅτι, σὲ περίπτωση ἀτυχήματος ἢ τραγωδίας, θὰ ὑπάρξουν συνέπειες, ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ προσδιορισθοῦν. Καί, τὸ χειρότερο ἀκόμη: οἱ κάτοικοι τῶν γειτονικῶν περιοχῶν, θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ σπίτια τους, χωρὶς ἐλπίδα νὰ ξαναγυρίσουν.

Ἡ τραγωδία τῆς Χιροσίμα καὶ τοῦ Ναγκασάκι καὶ τὰ θύματα τῆς ραδιενεργείας ἐπὶ πολλὰ χρόνια μετὰ τὴ ρίψη τῶν ἀτομικῶν βομβῶν, εἶναι μιὰ τραγικὴ ἐμπειρία γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἀτομικοὶ ἐπιστήμονες, δὲν κρύβουν ὅτι τὸ παραμικρὸ λάθος σὲ ἕνα ἀτομικὸ ἐργοστάσιο, θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέσει καταστροφή.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο αὐτό: Ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχὴ δραστηριοποιήσεως τῶν τρομοκρατῶν εἶναι ἐνδεχόμενο μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς νὰ θελήσουν νὰ προκαλέσουν ἀνάλογες καταστροφὲς σὲ πυρηνικὰ ἐργοστάσια σὲ διάφορες χώρες ἢ νὰ κλέψουν πλουτόνιο καὶ νὰ ἐπιχειρήσουν, μὲ τὴ συνεργασία ἀκριβῶ πληρωμένων ἐπιστημόνων, νὰ κατασκευάσουν πυρηνικὰ ὅπλα!

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ

Μερικὰ ἀπὸ δραματικὰ ἐπεισόδια ἔχουν κι ὅλας σημειωθεῖ σὲ πυρηνικὰ ἐργοστάσια στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅπως καὶ στὴ Γαλλία καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἰσχυροποιηθεῖ ἡ κοινὴ γνώμη ἐναντίον τους. Παντοῦ εἶναι ἀνεπιθύμητα. Σὲ μερικὲς χῶρες ἔγιναν ἐπεισόδια, ὅπως πρόσφατα στὴν πόλη Μαλβίλ τῆς Γαλλίας ἢ στὴ Γερμανία. Ἀνάλογες ἐκδηλώσεις σημειώθηκαν καὶ στὴν Ἰταλία καὶ σὲ ἄλλες χῶρες, ὅπου ὑπάρχουν τώρα καὶ λειτουργοῦν πυρηνικὰ ἐργοστάσια γιὰ τὴν παραγωγὴ ἐνεργείας.

Δὲν εἶναι μόνο αὐτὰ τὰ ἐπεισόδια. Ὑπάρχει σήμερα ἕνα πλατὺ ἀντιπυρηνικὸ κίνημα στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερική, ποὺ ἀναπτύσσεται διαρκῶς περισσότερο. Οἱ κάτοικοι φοβοῦνται τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια καὶ τὶς συνέπειές τους. Ἡ ἄρνησή τους νὰ τὰ δεχτοῦν, δημιουργεῖ καὶ σοβαρὰ ἐσωτερικά, πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ προβλήματα. Θὰ πρέπει ἐδῶ νὰ ὑπενθυμήσουμε ὅτι ὁ Σοσιαλδημοκράτης ἡγέτης κ. Ὄλαφ Πάλμε στὴ Σουηδία ἔχασε τὴν ἐκλογικὴ νίκη καὶ τὴν πρωθυπουργία, γιατὶ εἶχε τονίσει ὅτι θὰ προχωρήσει στὴν ἀνέγερση καὶ νέων πυρηνικῶν ἐργοστασίων, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἤθελαν οἱ ψηφοφόροι.

ΤΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Στὴ Γαλλία οἱ ἐχθροὶ τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων, ὑποστηρίζουν τὸ λεγόμενο Οἰκολογικὸ κόμμα ἢ Πράσινο Μέτωπο τοῦ Ρενὲ Ντυμόν, καὶ ἔχουν ἐξασφαλίσει τὰ 10% τῶν ψήφων, ὅπως ἔδειξαν οἱ πρόσφατες ἐκλογές. Ἔχουν δηλαδὴ γίνει μιὰ σημαντικὴ πολιτικὴ δύναμη ἀνώτερη ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ Σοσιαλιστικὸ κόμμα.

Στὴν Ἰταλία, ἄρχισε νὰ ἀναπτύσσεται ἕνα ἀνάλογο κίνημα, ποὺ ἀκόμη δὲν πῆρε τὶς πραγματικές του διαστάσεις.

Τίθεται, λοιπόν, ἕνα μεγάλο ὅσο καὶ λεπτὸ θέμα γιὰ τὶς βιομηχανικὲς χώρες, ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε χώρα στὸν κόσμο, διότι τὸ δίλημμα εἶναι ἀμείλικτο: ἢ πυρηνικὰ ἐργοστάσια ἢ φτώχεια καὶ χαμηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση.

Ἡ κρίση τοῦ πετρελαίου ἔχει δημιουργήσει δύσκολη κατάσταση στὶς βιομηχανικὲς χώρες: Τὸ ἔλλειμμα στὰ ἰσοζύγια εἶναι μεγάλο, διότι τὸ κόστος τοῦ πετρελαίου εἶναι πολὺ ὑψηλό, καὶ χωρὶς ἀμφιβολία θὰ ἐξακολουθήσει νὰ αὐξάνει στὸ μέλλον. Παρὰ τὶς συστάσεις γιὰ οἰκονομίες, ποὺ γίνονται παντοῦ, εἶναι γεγονὸς ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσει μία χώρα δίχως δυνάμεις ἐνεργείας ἢ πηγές, ποὺ νὰ εἶναι κατὰ κάποιο τρόπο δικές της. Καὶ ἡ μόνη λύση, ὅπως λένε οἱ ἐπιστήμονες, εἶναι τὸ πυρηνικὸ ἐργοστάσιο.

Παρατηρεῖ σχετικὰ ὁ Ἰταλὸς δημοσιολόγος καὶ συγγραφέας Ἀλμπέρτο Ρόνκεϋ στὴν ἐφημερίδα «Κορριέρε Ντέλλα Σέρα»:

— Ἂν συνεχίζεται σήμερα ὁ πληθωρισμὸς στὴν Ἰταλία καὶ στὰ περισσότερα κράτη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας, ἂν περιορίζεται ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη σὲ χαμηλὰ ἐπίπεδα ἢ στὸ μηδέν, ἂν ὑπάρχει νομισματικὴ ἀστάθεια καὶ ἀνεργία, ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται στὴν ἀκρίβεια τοῦ πετρελαίου.

Θὰ ἐρωτήσει κανείς: Ὑπάρχει ἄλλη λύση πέρα ἀπὸ τὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια; Ἡ ἀπάντηση εἶναι: «Πρὸς τὸ παρόν, ΟΧΙ. Πρέπει ὅμως νὰ ληφθεῖ μία ἀπόφαση καὶ νὰ γίνει μία ἐκλογή: ἢ πυρηνικὰ ἐργοστάσια καὶ αὔξηση τῆς παραγωγῆς, μὲ περισσότερα ἀγαθὰ καὶ βελτίωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐνδεχόμενους κινδύνους, ἀτυχήματος ἢ φτώχεια, χαμηλὸ ἐπίπεδο παραγωγῆς καὶ ἀγαθῶν.

ΠΕΡΜΕΝΟΝΤΑΣ ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι χωρὶς ἐνέργεια, χωρὶς πετρέλαιο ἢ ἄλλη πηγή — πρὸς τὸ παρόν, ὅπως εἴπαμε, ἡ πυρηνική καὶ τίποτε ἄλλο — δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει βιομηχανικὴ παραγωγή. Καὶ ἐνῶ τὰ ἀνεπτυγμένα κράτη θέλουν τὴν ἐνέργεια αὐτὴ γιὰ νὰ διατηρήσουν ἕνα καθιερωμένο ὕψος παραγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων, οἱ φτωχὲς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας, τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, περιμένουν νὰ δοῦν καλύτερες μέρες μόνον μὲ αὐτά. Ἄλλη λύση δὲν ὑπάρχει.

«Στὴ ζωὴ τῶν λαῶν, παρατηρεῖ ὁ Ἀλμπέρτο Ρόνκεϋ, ἐπικρατεῖ συνήθως ἡ οἰκονομικὴ λογική. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σήμερα. Ἂν συνέβαινε διαφορετικά, τότε οἱ λαοὶ στὶς βιομηχανικὲς χῶρες, πρέπει νὰ ἀποδεχθοῦν μία ἐπάνοδο στὴν ποιμενική, ἀγροτικὴ ζωὴ στὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἔκαμαν τὰ πάντα μὲ τὸ χέρι τους.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Ἀλλὰ πῶς θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει αὐτό; Κανένας δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ θυσιάσει τὰ ἀγαθὰ τῆς τεχνολογίας. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τώρα πρέπει νὰ πληρώσει περισσότερο καὶ νὰ ἀναλάβει μερικὲς εὐθύνες καὶ κινδύνους. Διαφορετικά, οἱ πλούσιες βιομηχανικὲς χῶρες, θὰ ξαναγυρίσουν αἰῶνες πίσω, ἐνῶ οἱ φτωχὲς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου θὰ καταδικαστοῦν νὰ ζοῦν στὸ σημερινὸ πρωτόγονο καθεστώς.

«Ποιός ἀλήθεια, θέλει νὰ ἐπιστρέψει στὰ λυχνάρια καὶ στὰ κεριά; Στὴν ἐποχὴ τοῦ ἀλόγου καὶ τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς μὲ τὸ ἄροτρο τοῦ Ἡσιόδου;

Ἀσφαλῶς, κανείς. Τότε, λοιπόν, οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ προχωρήσουν στὴν πρόκληση: θὰ ζήσουν μὲ τὸν τρόμο τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν μεγαβάτ, γιατὶ δὲν ὑπάρχει διέξοδος. Καὶ γιατὶ ἀκόμη: ὁ κόσμος πάει μπροστὰ καὶ ὄχι πίσω. Μὲ τὴ διαφορά, ὅτι τώρα θὰ προοδεύσουμε μὲ τὸν τρόμο.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68
ΠΑΤΡΑΙ —ΑΘΗΝΑΙ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Αἱ ἔντυποι δικογραφίαι

Ὑπὸ Α. Μαγκλάρα

Στὴν πόλιν μας ὁ ἀγαπητός συνάδελφος καὶ φίλος κ. Ἀνδρέας Δημ. Μαγκλάρας, μὲ τὸν ὁποῖον μοιραζόμαστε τὴν Γραμματείαν τῆς Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας Μελετῶν, ἐτύπωσε μόλις καὶ ἐκυκλοφόρησε σημαντικὸ καὶ καλαίσθητο βιβλίο, τὴν ἀξιολογώτατη νομικὴ καὶ ἱστορικὴ ἐργασία του «Συμβολαὶ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν στάμπε. Στάμπε τῆς ἐκ Κεφαλληνίας οἰκογενείας Καρμπούρη».

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀπαρχὴ ἔχει ἕνα ἐπιστημονικὸ ταξίδι ποὺ κάναμε μαζὶ μὲ τὸν κ. Μαγκλάρα, στὴ Βενετία πρὸ καιροῦ καὶ ὁ φίλος Αἰγιώτης νομικὸς καὶ ἱστορικὸς εἶχε τὴν εὐτυχίαν ἐκεῖ, στὸ ἀρχεῖο τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος, νὰ διαβάσῃ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς στάμπε ποὺ ἀφοροῦσαν δίκας μὲ Ἕλληνας.

Τί εἶναι αὐταὶ αἱ στάμπε; Εἶναι ἔντυποι δικογραφίαι. Στὴ Βενετία καὶ κατόπιν καὶ στὴν Ἑπτάνησο, ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ τυπώνονται τὰ ἔγγραφα δικῶν, ἰδίως ἀστικῶν, μὲ μεγάλο ἀντικείμενο ἢ μὲ διαδίκους σημαίνοντα πρόσωπα. Ἀκόμα καὶ ἐδῶ στὴν Πάτρα στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνος ἔχουμε μιὰ δικογραφία ποινικὴ (γιὰ ἐμπρησμό) ἑνὸς Πατρινο—Κερκυραίου ἐμπόρου ποὺ τυπώνεται ἐδῶ γιὰ νὰ διαφωτίσῃ ὁ κατηγορούμενος συμπολίτης τοὺς ἀναγνῶστες του διὰ τὴν ἀθωότητά του.

Φυσικὰ σ' αὐτὰ τὰ ἔντυπα βρίσκουμε ἄπειρες πληροφορίες, ἱστορικές, ἀλλὰ καὶ νομικὲς καὶ ἄλλες. Ὁ κ. Ἀνδρ. Μαγκλάρας μὲ τὴν βαθύτητά του τὴν ἐταστικὴ καὶ τὴν εὐσυνειδησία του τὴν ἐπιστημονικὴ κατεπιάστηκε νὰ συγκεντρώσῃ πολλὲς τέτοιες πληροφορίες, νέα πράγματα ποὺ μαθαίνουμε γιὰ τοὺς παλαιοτέρους μας καὶ διὰ τὰ θέματά τους.

Εἰδικώτερα ὁ κ. Μαγκλαρας, συγκέντρωσε τὴν προσοχή του στὴν Κεφαλωνίτικη οἰκογένεια Καρμπούρη, ποὺ διασώζεται ὡς τὰ σήμερα καὶ τὴ μελέτησεν ἰδιαίτερα. Μελετᾶ ἐπίσης ὅλο τὸ ἐνετικὸ δίκαιο καὶ ἰδίως ἐκεῖνο ποὺ ἰσχυσε στὴν Ἑπτάνησο καὶ τὴν Πελοπόννησο (τὴν ἐποχὴ τοῦ «Βασιλείου τοῦ Μορέως», τῆς τελευταίας Ἐνετοκρατίας). Ὅλη αὐτὴ ἡ ἀξιόλογος καὶ λαμπρὰ ἐργασία τοῦ κ. Μαγκλάρα, ἡ τόσο πρωτότυπος καὶ ἐνδιαφέρουσα, μᾶς δίνει πολλὰ νέα πράγματα καὶ εἶναι ὁ κ. Μακλάρας ὁ πρῶτος ποὺ μᾶς κατέδειξεν αὐτὴ τὴν ἀξιόλογη ἱστορικὴ πηγή.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Μικρὸ σκάφος γιὰ εὔκολο θαλάσσιο σκί

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μιὰ βαρκούλα μήκους 2,75 μ. μὲ δική της μηχανή, ποὺ κατασκευάστηκε στὴ Βρετανία, μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ σὰν σκί γιὰ τὴν θάλασσα, μὲ τὸν ἐπιβάτη της ὄρθιο, γονατιστὸ ἢ καθιστό. Ἡ βαρκούλα μπορεῖ ἐπίσης νὰ τραβήξῃ ἕνα κανονικὸ ἀθλητὴ τοῦ σκί. Τὸ θέμα τῆς ἀσφαλείας ὑπῆρξε τὸ κύριο μέλημα τῆς Βρετανικῆς ἑταιρείας ὅταν κατασκεύαζε τὸ νέο αὐτὸ εὔκολο τύπο τοῦ θαλασσίου σκί, ποὺ ὀνομάζεται Ἤζυ Σκί. Μιὰ ναυτικὴ πρίζα ποὺ εἶναι δεμένη στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ μὲ ἕνα σχοινὶ διακόπτει ἀμέσως τὴ λειτουργία τῆς μηχανῆς μόλις ὁ ἐπιβάτης πέσῃ στὸ νερὸ ἢ ἀναποδογυρίσῃ τὸ σκαφάκι. Μόλις δὲ διακοπῇ ἡ λειτουργία τῆς μηχανῆς τὸ σκαφάκι ἀκινητοποιεῖται σὲ ἀπόσταση 4,5 μ. περίπου. Πολλὰ μέτρα ἔχουν ληφθῆ ἐπίσης γιὰ νὰ ἀποφεύγωνται οἱ μικροτραυματισμοὶ ἀπὸ τὰ κτυπήματα. Τὸ σύστημα διακυβερνήσεως εἶναι κατασκευασμένο ἔτσι ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἡ σκληρὴ ράβδος τοῦ πηδαλίου διευθύνσεως. Οἱ αἰχμηρὲς γωνίες στὸ σκελετὸ τοῦ σκάφους ἔχουν περιορισθῆ στὸ ἐλάχιστο καὶ ὅλο τὸ σκάφος εἶναι ντυμένο μὲ λάστιχο. Ἡ μηχανὴ εἶναι ἐσωτερική καὶ τὸ ἀεριοπροωθητικὸ σύστημα διακυβερνήσεως περιορίζει τοὺς κινδύνους ἀπὸ τὴν ἕλικα. Ἐπίσης τὸ δάπεδο εἶναι κατασκευασμένο ἔτσι ὥστε νὰ μὴν γλυστρᾶ καὶ ὁ ἐπιβάτης νὰ στηρίζεται καλὰ εἴτε ὄρθιος ἢ καθιστός.

Ἡ βαρκούλα εἶναι ἐξοπλισμένη μὲ μηχανὴ 24 ἵππων ποὺ εἶναι ὑδροψυκτικὴ δικύλινδρη καὶ δίχρονη. Μπορεῖ νὰ ἀναπτύξῃ 30—35 κόμβους μὲ 5700 στροφὲς τὸ λεπτὸ καὶ ἔχει μεγάλη ἐπιτάχυνση. Ἡ δύναμη τῆς μηχανῆς εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἀρκετὴ γιὰ νὰ τραβήξῃ ἕνα κανονικὸ ἀθλητὴ τοῦ σκί. Ἕνας ὑδροσυλλέκτης στὸν ἀγωγὸ τῆς μηχανῆς ἐμποδίζει τὴν εἴσοδο τοῦ νεροῦ ἐνῶ στὸν χῶρο τῆς μηχανῆς γίνεται αὐτόματη ἄντληση τοῦ νεροῦ. Μιὰ σχάρα ἐμποδίζει ἐπίσης τὴν εἴσοδο κάθε ξένου ἀντικειμένου στὴ μηχανή. Μιὰ μεγάλη μπουκαπόρτα ποὺ ὅταν εἶναι κλειστὴ μεταβάλλεται σὲ κάθισμα ἐπιτρέπει τὴν πρόσβαση στὴν μηχανὴ γιὰ λόγους συντηρήσεως. Ἡ χωρητικότητα καυσίμων εἶναι 11,5 λίτρα καὶ τὸ ἠλεκτρικὸ σύστημα φορτώνει αὐτόματως ὅταν λειτουργῇ ἡ μηχανή.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗ «ΠΑΕΖΕ ΣΕΡΡΑ»

Ὅλοι ἐναντίον ὅλων εἶναι στὴν Ἀνατολικὴ Ἀφρική

Πῶς ἐξηγεῖται ἡ διένεξη Αἰθιοπίας καὶ Σομαλίας

ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΕΡΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΜΙΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΡΩΜΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ἡ «Πάστε Σέρρα» γράφει ὅτι ἡ διένεξις τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς εἶναι ἕνα ἀντιπροσωπευτικὸ παράδειγμα τῶν σοβαρῶν καὶ ἄλυτων προβλημάτων τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου. Ἡ κατάσταση εἶναι συγκεχυμένη. Ὅλοι εἶναι ἐναντίον ὅλων. Αἰθιοπία, Ἐρυθραία, Σομαλία, Ὀγκαντέν, Κένυα, Σουδάν, Αἴγυπτος, Λιβύη καὶ Ἀραβικὰ Ἐμιράτα, ἀντιμετωπίζουν τὸ ἕνα... τὸ ἄλλο, μὲ βομβαρδισμούς, εἰσβολὲς καὶ στρατιωτικοὺς ἐξοπλισμοὺς ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Ἀκόμα διακρίνεται καθαρὰ τὸ «ἀνοιγμα» τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ κάπως δύσκολη θέση τῆς Ρωσίας, ποὺ οὐσιαστικὰ εἶναι ὁ πραγματικὸς σύμμαχος τῶν δύο κυρίων ἀντιπάλων: Τοῦ Μαρξιστικοῦ —Λενινιστικοῦ Ντέργκ τοῦ Μεγκίστου Χαϊλέ Μαριάμ καὶ τῆς κυβέρνησης τοῦ Σιάντ Μπάρ, πρώην ἀρχηγοῦ τῆς σομαλικῆς ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος ξέρει νὰ ἐπιπλέει πάντα μὲ ὁποιοδήποτε καθεστώς. Οἱ δύο ἀντίπαλοι, παρὰ τὶς διπλωματικὲς ἐπαφὲς τῶν ἀντίστοιχων ὑπουργῶν ἐξωτερικῶν, στὴν Λίβερπουλ, δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ φθάσουν σέ μία συμφωνία. Ἴσως γιατὶ ὁ Μπάρ ἀνακάλυψε τὴν γοητεία τῶν ἀραβικῶν δολλαρίων γιὰ νὰ μὴν ποῦμε καὶ γιὰ τὶς ἀμερικανικὲς προσφορὲς ἐκμετάλλευσης τοῦ οὐρανίου, ἀπὸ διάφορες πολυεθνικὲς ἑταιρίες ὅπως ἡ Γουέστιν Χάουζ. Οἱ ἐλπίδες γιὰ μία εἰρηνικὴ ἐπίλυση τῆς κατάστασης ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν Ἐρυθραία, εἶναι λίγες.

Ἡ ἕνωση τῶν δύο ἀπελευθερωτικῶν μετώπων φαίνεται νὰ ἔχει γίνει πραγματικότητα. Ἀθελά τους, ὅμως. Κυκλοφόρησε ἡ πληροφορία λ.χ. ὅτι λιγώτερο 200 μαχητὲς τῆς Ἀριστερᾶς ἐκτελέστηκαν μὲ τὴν κατηγορία πὼς ἦταν «πράκτορες τοῦ Ντέργκ». Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ τίμημα τῆς συμπάθειας τοῦ Χαλέντ καὶ τοῦ Νιμέϊρυ στοὺς μαχητὲς τῆς Ἀζμάρα. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ἡ Αἰθιοπία μάχεται σὲ δύο μέτωπα: Ἂν τὸ Ντέργκ χάσει τὸ Ὀγκαντέν, θὰ περιέλθει σὲ μιὰ τέτοια κατάσταση ποὺ θὰ ἀναγκαστεῖ νὰ ξεανακατεψῃ τὰ χαρτιὰ τῆς τράπουλας. Ἂν χάσει τὴν Ἐρυθραία, θὰ ἔχει χάσει καὶ τὸ παιχνίδι, γιατὶ χωρὶς θαλάσσιο λιμάνι, ἡ Ἀντὶς Ἀμπέμπα εἶναι καταδικασμένη. Ἀλλὰ ἀφίνοντας κατὰ μέρος τὴν Αἰθιοπία μὲ τὴν Σομαλία νὰ ἀνοίγει διάπλατα τὶς πόρτες της στὰ πετροδολλάρια καὶ τὴν Ἐρυθραία ὑποτελῆ σέ μία ἐξουσία Ἀράβων φιλοσμερικανῶν, ἡ Νότιος Ἰεμένη θὰ βρισκόταν σέ ἀπομόνωση. Κάποιος παρομοίασε τὴν Ἰεμένη μὲ τὴν Κούβα τοῦ 1960.

Καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες αὐτὲς κάνουν αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ κάνουν. Οἱ νησίδες ἀσφαλείας τους εἶναι φανερὲς στὴν Ἀμερικανικὴ ἤπειρο. Ἡ δισύρεση εἶναι γεγονός. Ἡ Κένυα παραμένει βιτρίνα τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Τὸ Σουδὰν προορίζεται γιὰ ἀλευρόμυλος τῶν ἀραβικῶν κρατῶν. Ἡ Αἴγυπτος, ἑνοχλεῖ τὴν Λιβύη, πρᾶγματὸ ὁποῖο εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ μὴν τῆς ἐπιτρέψει νὰ ἀναμιχθεῖ ἐνεργὰ στὴ διαμάχη στὸ πλευρὸ τῆς Αἰθιοπίας. Παραμένει γεγονὸς πὼς πέρα ἀπὸ τὸ παιχνίδι τῶν ἐπιδράσεων, τὸ κύριο πολιτικὸ ἀντικείμενο εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ Ἀφρική. Φαίνεται πὼς εἶναι τόσο ἐνδιαφέρον αὐτὸ ποὺ μία ἀπὸ τὶς δύο μεγάλες δυνάμεις κατελήφθη ἐξ ἀπήνης. Αὐτή, ἡ τελευταία, θὰ ἔκανε ὅ,τι τὸ δυνατὸ γιὰ νὰ ἀποφύγει τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει, σέ αὐτὰ τὰ δύο κράτη ποὺ βρίσκονται σέ πόλεμο μετξύ τους.

Τὸ 1895 στὸ Βερολίνο ὁ Βισμαρκ καὶ ὁ Λεοπόλδος χρησιμοποιοῦσαν τὸ μέτρο καὶ τὴν πυξίδα γιὰ νὰ κάνουν τὸν χάρτη τῆς Ἀφρικῆς, ποὺ ἔδειχνε τετραγωνικὰ χιλιόμετρα καὶ ὄχι διάκριτες ἐθνικοκοινωνικὲς ὁμάδες. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἕνας διαμελισμὸς τῆς Ἀφρικῆς χωρὶς προηγούμενο. Ὁ ἴδιος ὁ ΟΥΑ δήλωσε, στὰ πρακτικὰ τῆς ἵδρυσής του, ὅτι τὸ πρόβλημα τῶν συνόρων στὴν Ἀφρικὴ θὰ πρέπει νὰ μετατεθῆ σέ ἀόριστο χρόνο. Βέβαια, ἡ Μπάφρα, τὸ Νότιο Σουδὰν καὶ ἡ Καμπίντα ἀποδεικνύουν ὅτι ἀποφεύγοντας προβλήματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους, εἶναι κάτι πολὺ ἐπικίνδυνο. Ἀπὸ δύο μαρξιστές, ὅπως ὁ Μπάρ καὶ ὁ Μεγκίστου, θὰ μπορουσαμε νὰ περιμένουμε κάτι τὸ καλύτερο, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Ἐρυθραίας, ποὺ ὑποθηκεύουν τὴν ἐθνική τους ἀνεξαρτησία ἀσυλόγιστα, δεχόμενοι τὴν συμφεροντολογική «βοήθεια», ἡ ὁποία δίχως ἄλλο θὰ τοὺς ὁδηγήσει σέ μία συνομοσπονδία νεοαποικιακή. Ὅλη ἡ Ἀφρικὴ περιμένει μίαν ἀπάντηση ἀπὸ τὴν θέση τῶν προοδευτικῶν καθεστώτων στὸ πλευρὸ τοῦ Μεγκίστου. Κατὰ τὴν γνώμη μας εἶναι σίγουρο πὼς ἡ Μόσχα ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐγκαταλείψει τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα, ἀλλά, τουναντίον θὰ συσφίγξει ἀκόμα περισσότερο τοὺς δεσμούς της. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοναδικὴ πιθανὴ ἀπάντηση στὸ ἀμερικανικὸ ἄνοιγμα στὴν ἀνανέωση τοῦ γαλλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ στὴν κτηνώδη κλιμάκωση τοῦ πολέμου ἀπὸ τὸν ὑπο—ἰμπεριαλισμὸ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης, ποὺ ἀπὸ τὸ Μάλι μέχρι τὴν Ἀκτὴ τοῦ Ἐλεφαντοστοῦ καὶ ἀπὸ τὴν Οὐγκάντα μέχρι τὸ Σουδὰν, μολύνουν τὴν Ἀφρικανικὴ ἤπειρο.

Ἕνα μάθημα καὶ γιὰ τὴν λαϊκὴ Κίνα. Οἱ ἄγριες διενέξεις στὴν Ἀφρική, ἀποδεικνύουν πὼς ἡ θεωρία τῶν «Τριῶν Κόσμων», δὲν ὑπάρχει καὶ πὼς ἡ φύση τῶν συμμάχεων εἶναι πάντοτε πολιτικῆς καὶ κάποτε μόνον ἰδεολογικῆς φύσης. Τὰ ἐθνικοϊστορικὰ δικαιώματα τῆς Σομαλίας στὸ Ὀγκαντέν καὶ ἡ διαρκῶς αὐξανόμενη ἀνάμιξη τῶν Ἀμερικανῶν στὶς ἀφρικανικὲς ὑποθέσεις μέσῳ τῶν Ἀραβικῶν Ἐμιράτων, τῆς Κένυας καὶ τῆς Αἰγύπτου, φαίνεται εἰλικρινὰ σὰν μία χωρὶς ὅρια ἀφέλεια. Ἴσως, ὅμως νὰ εἶναι κάτι τὸ χειρότερο.

ΠΥΡΕΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ ἀνοικοδόμηση στὸ Βουκουρέστι μετὰ τὸν σεισμὸ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. Ἡ ἀνοικοδόμηση τοῦ Βουκουρεστίου ἔχει ἀρχίσει, ἀλλὰ τὰ σημεῖα τῆς καταστροφῆς τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὴν 4ην Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ ὑπάρχουν ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη. Τὰ συνεργεῖα ἀνοικοδομήσεως ἔχουν λάβει ἐντολὴν νὰ περατώσουν τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλεως τὴν 31ην Δεκεμβρίου, ἀλλὰ ἡ προθεσμία αὐτὴ φαίνεται χιμαιρική.

Ὁ σεισμὸς διήρκεσε 49 δευτερόλεπτα, ἐφόνευσε 1.570 ἄτομα καὶ ἐτραυμάτισεν 11.300.

Τὴν προθεσμίαν ὥρισεν ὁ πρόεδρος καὶ ἀρχηγὸς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ρουμανίας Νικολάϊ Τσαουσέσκου 400.000 δὲ οἰκοδόμοι ἔχουν κάμει ἀπίστευτα ἐπιτεύγματα. Δυτικοί, ὅμως, πηγαὶ προβλέπουν, ὅτι αἱ ἐπιδιορθώσεις δὲν πρόκειται νὰ ἀποπερατωθοῦν πρὸ τοῦ προσεχοῦς θέρους. Εἶναι ἀρκεταὶ αἱ ἐνδείξεις ὅτι ἡ πορεία τῆς ἀνοικοδομήσεως δὲν διεξάγεται ὡς εἶχε προγραμματισθῆ.

ΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑΙ

1) Αἱ σπατάλαι καὶ αἱ καθυστερήσεις εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν προεκάλεσαν τὸν παρελθόντα μῆνα ἐντόνους ἐπιπλήξεις ἐκ μέρους τοῦ κ. Τσαουσέσκου, ὁ ὁποῖος διέταξε τοὺς ἐργάτας νὰ ἐπισπεύσουν τὴν ἐργασίαν των, ἐδήλωσε δὲ ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἐργασιῶν ἐπιδιορθώσεως πρέπει νὰ ἀποπερατωθῆ ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου.

2) Αἱ φῆμαι περὶ ἀτελῶν ἐπισκευῶν ἔχουν προκαλέσει μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἀνησυχίας. Συζητεῖται εὐρύτατα ὅτι ἡ βιαστικὴ καὶ ἐπιπολαία ἀνοικοδόμησις εἶναι δυνατὸν νὰ προξενήσῃ μεγαλειτέραν καταστροφὴν εἰς ἐνδεχόμενον νέον σεισμόν. Τὸ Βουκουρέστιον ἐδοκίμασε κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα ἓξ μεγάλους σεισμούς.

3) Τέσσαρα ἄτομα ἐφονεύθησαν τὸν Ἰούνιον, ὅταν μία παράστασις «βαριετέ», ὀργανωθ